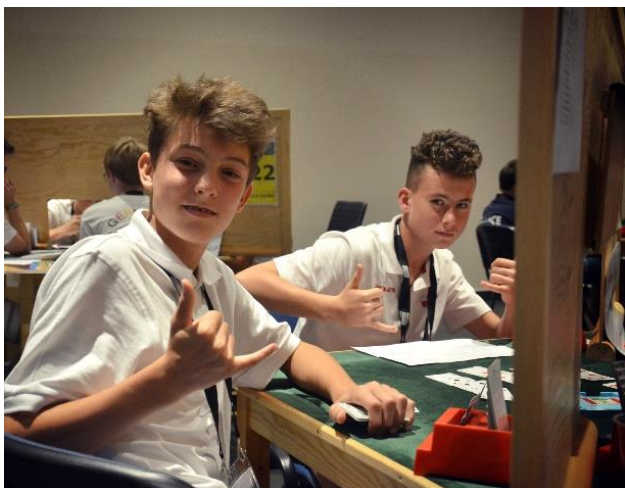

U prošlom broju čitali ste puno o juniorskom bridžu, o trenerskim kampovima i o načinu na koji se juniori pripremaju biti veliki bridž igrači. Spomenula bih samo da je u svijetu juniorski bridž na jako visokom nivou (ne samo u svijetu, nisu ni naši juniori za baciti). Braća Rimstedt upravo su postali Svjetski parski prvaci. Poljak Klukowski je upravo postao Svjetski timski prvak (tim Zimmermann). Za tim Lavazza igra Donati, dječak koji je s njima počeo igrati kada mu je bilo 15 godina i mali kako se kaže „rastura“ Pričalo se, ja se još uvijek držim toga, da su bridžisti najbolji u svojim 40-tima. Kako sada stvari stoje, klinci im dobro pušu za vratom.

Da bi se stvorile male zvijezde potreban je veliki trud, potrebno je ulagati u njih i pravilno ih učiti da vole ovaj sport i da daju sve od sebe. Treba ih i pronaći. Talenata ima svugdje, pa sam sigurna da i u našim školama sjede mali Helgemi, Mackstrothi, Rodwelli...

Za razliku od zemalja poput Poljske, Italije, Nizozemske i Švedske, Hrvatska nema veliku tradiciju bridža za juniore. Ne kažem da je to loše, ali na tečajeve po našim klubovima većinom se prijavljuju osobe starije dobi. Djece ne vidimo baš puno. Naravno da bridž u školama postoji i u Hrvatskoj, ali ne toliko koliko bismo mi htjeli. Na fakultetima je malo zastupljeniji (FER, TVZ), ali dosta studenata taj predmet upisuje kako bi lako stekli potrebne ETSC bodove, a i kako vidimo na primjeru ostalih zemalja, škole su mjesta na kojima mladi trebaju početi svoju bridž karijeru.

U Hrvatskoj je bridž u školama zastupljen već duže vrijeme. Možda mnogi od vas nisu znali informaciju da je u Vukovaru bridž bio izborni predmet još davne ili ne tako davne 2006. Djeca iz Samobora i okolice već neko vrijeme uče tehnike licitiranja i izigravanja kod Nikice Šver, a koliko nam je poznato i djeca iz Rijeke i Lovrana uskoro počinju s bridž satovima. U Zagrebu se bridž uči u XV. Gimnaziji, u Engleskoj osnovnoj školi, a od ove godine bridž je ušao u tri nove škole i to zahvaljujući našim dragim damama iz već poznatog tima S.I.L.A.

Aleksandra Dujmović, Ljiljana Kahlina i Sanja Vištica (Irena Rukavina nije profesorica) preuzele su na sebe odgajanje bridž početnika koji će uskoro, nadamo se postati bridž eksperti. U nastavku Skviza, u rubrici komentari, saznajte malo više o njima, o programu koji planiraju provoditi i o očekivanjima.

Bridž u školama-KOMENTARI

Piše: Iva Mrkić

Tim S.I.L.A. već je dobro poznat svima. One simpatične gospođe u rozim trenirkama koje sigurno nose naziv najboljeg i najveselijeg hrvatskog ženskog tima. Znete li nešto više o njima? Znete li da su uvele bridž u svoje škole?

Postavili smo im nekoliko pitanja o tome kako je sve počelo, i kako im ide. Evo što su nam odgovorile.

Za one koji te ne znaju, reci nam nešto o sebi, školi u kojoj predaješ...

Aleksandra: Profesorica sam matematike i informatike i već niz godina radim u Osnovnoj školi Gustava Krkleca u Travnom (Novi Zagreb).

Prije pet godina upisala sam se na tečaj i od tada redovito igram bridž, to mi je promijenilo život. Najviše me vesele timska natjecanja gdje sudjelujem kao članica ženskog tima S.I.L.A. (Sanja, Irena, Ljiljana i Aleksandra). Često putujemo i dobro se zabavljamo, a i u bridžu smo sve bolje.

Ljiljana: Ja sam Ljiljana Kahlina, učiteljica sam razredne nastave. Radim u Osnovnoj školi Ante Kovačića u naselju Špansko. Trenutno predajem u drugom razredu.

Sanja: Završila sam elektrotehniku na ETF-u. Već dugo predajem u Elektrostrojarskoj obrtničkoj školi u Zagrebu.

Koliko učenika imaš u bridž grupi? Kako je sve počelo, jesu li zainteresirani?

Aleksandra: Već neko vrijeme razmišljala sam kako bi bilo dobro mojim učenicima pružiti mogućnost igranja bridža i kako ostvariti tu zamisao. Ovoga ljeta sve se posložilo. Razgovarajući s Tomislavom Šašekom saznala sam da Hrvatska bridž akademija planira u školama pokrenuti program učenja bridža koji je u nekim drugim državama postigao odlične rezultate. Preuzela sam taj program i shvatila koliko je jednostavan i prilagođen djeci. S tom idejom došla sam svojoj ravnateljici, gospođi Mariji Luković, a ona ju je prihvatila s veseljem. I tako je sve počelo. Imam grupu učenika sedmoga razreda, broji dvanaest članova. Iznimno su motivirani, rado dolaze na bridž, brzo uče i zajedno se veselimo svakom sljedećem satu.

Sanja: Potaknuo me Tihanin bridž na FER-u, pa sam mislila da bi se bridž mogao uvesti i u srednju školu. Ideju sam odlučila realizirati. Dobila sam dozvolu od ravnatelja, koji je bio spreman podržati moju ideju i tako je bridž postao fakultativni predmet u našoj školi. Imam grupu od 10 učenika maturalnih razreda i mislim da su nakon prvih par sati zainteresirani.

Ljiljana: Već dugo razmišljam o uvođenju bridža u škole jer smatram da je to igra koja mladima može biti zabavna, a opet poticajna za njihov razvoj. Nisam se usudila sama upustiti u avanturu podučavanja bridža ali kad mi je Tomica (Šašek) predložio program po kojem bih radila i ponudio logistiku, oduševila me ideja podučavanja bridža u mojoj školi. Moja je ravnateljica odmah pristala

na uvođenje bridža kao slobodne aktivnosti i tako sam ja s velikim optimizmom krenula: objavila na web stranici škole da smo jedna od rijetkih škola u gradu u kojoj će se učiti bridž, oblijepila školu plakatima, objavili plakat i na Facebook stranici škole, pa onda usmena predaja i vučenje za rukav bivših učenika.

Bila sam svjesna da bi moglo biti problema oko okupljanja grupe jer mi je ciljana skupina bila ona učenika 6. i 7. razreda kojima ja ne predajem. Na prvom terminu se pojavio samo jedan učenik ali ubrzo su se javljali i drugi i sad imam grupicu od njih devetoro: četiri dječaka i pet djevojčica sedmog razreda. Većini su karte poznate, igra ih je već na prvom satu jako zainteresirala (oduševio ih je promotivni filmić o bridžu!) i čini mi se da bi se grupa mogla održati.

Misliš li da bi bridž trebao biti obavezan u školama i zašto?

Aleksandra: Uvjeren sam da bi bilo dobro pružiti učenicima mogućnost upoznavanja s tom igrom. Bridž razvija logiku, potiče na razmišljanje, vježba koncentraciju. Mislim da nije realno očekivati da postane redovan predmet u osnovnoj školi, ali ne vidim zašto ne bi bio ponuđen učenicima kao izborni ili izvannastavna aktivnost.

Sanja: Mislim da je bridž korisno uvesti u škole, jer može pomoći u razvijanju nekih vještina, ali ne mislim da treba biti obavezan predmet jer to stvara obavezu, a bridž bi trebao biti zabava.

Što očekuješ od klinaca na kraju školske godine – naravno vezano za bridž?

Sanja: Nadam se da će se moji učenici tijekom godine zabaviti i da će neki od njih poželjeti nastaviti igrati bridž

Aleksandra: Sigurna sam da će im igranje bridža koristiti. Očekujem da će do kraja školske godine naučiti osnovna pravila igre i da ćemo od sljedeće godine moći sudjelovati i na nekom turniru. A s obzirom na to da će se iduće godine u Opatiji održati svjetsko juniorsko prvenstvo, tko zna?

Ljiljana: Meni se sviđjelo kako su lako pamtili sve pojmove koji su njima potpuno novi, kako su sami shvatili potrebu brojenja i zapamćivanja karata koje su odigrane i veselim se nastavku rada, već nas vidim u Opatiji na juniorskom 😊

Za kraj Sanja je spomenula nekoliko naših dragih bridžista koji pomažu da ovaj projekt bude što bolji.

Sanja: U realizaciji ove ideje pomogli su mi Tomica , koji mi je posudio bordove i karte, te poslao početnicu, te Ante (Vekić) koji ju je preveo i radi nam prezentacije za svaku lekciju. I naravno Rus, koji mi slaže bordove za svaki sat.

Curama želimo puno uspjeha i nadamo se da ćemo njihove učenike uskoro viđati na turnirima.

Ako i vi radite u školi i htjeli biste svojim učenicima održavati nastavu iz bridža, javite se u HBS da vam pomognemo oko organizacije.